

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

XIX. Mariam rogat vt sibi adsit vltimâ mortis horâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

Nulla deest facies, non vlla furoris imago,
 Tartareum nostro regnat in orbe chaos.
 Victor io cantans puerorum sanguine potus,
 Figit Idumæo grata trophæa duci.
 Quid iuuat innocuo lauisse in sanguine Bethlem?
 Dedere quem morti queritis, ille fugit.

ELEGIA XIX.

Mariâ rogat vt sibi adsit vltimâ mortis horâ.

TVnc vbi feralis miserum me lectus habebit,
 Vltima cum fugiet solis & vmbra mihi;
 Cum furians telum crudeli cote acuet mors,
 Hauriat vt pectus cuspis acerba meum;
 Et ferus exsuccos morbus populabitur artus,
 Exsanguemq; vret semiputremq; cutem;
 Dum facies mæstum gelido sudore liquescens,
 Lethæo implebit flumine vtrasque genas;
 Cum viduata suo liuentia labra corallo
 Funereo pinget rapta fauilla rogo;
 Horrendum dentes quando stridore fremiscent,
 Et lacrymis murmur tristius ore dabunt;
 Solq; meus nebulis oculus noctescet amaris,
 Iamq; aderit tenebris mors adoperta caput;
 Tu mihi tum Virgo caelesti lumine cincta
 O propior mæsti fulcra tuere tori,
 Et mortem increpita, ne nostro fortè tyrannus
 Longius insultans gaudeat interitu.
 Mollia dic iaciat non vllò tincta veneno
 Spicula, Nesselâ non saturata lue.

Hor-

Horrendum, infandū, immane, insuperabile monstrū,
 Tartareum pedibus contere Leviathan.
 Et piceo cogas Ditis se mergere cœno,
 Ne premat innocuum bellua dira latus.
 In gremium, inq; sinum merget se præpete pennâ,
 Miluorum insidias ægra timens anima.
 Hic castra, hic acies certa, hic victoria regnat:
 Magnanimum calis, io triumphet canam.
 Illaso quisquis Mariæ deuinctus amore est,
 Occupet intrepidus sidera; tuta via est.

ELEGIA XX.

Absentem quærit.

Nympha abijt secumq; meos abduxit amores:
 Atque vnâ Charites, vnâ abiere ioci,
 Et lepor, & veneris vernacula turbapudicæ,
 Risus, & Hybleis gaudia cincta rosis.
 Me ferrugineus dolor obsidet, & mihi lentè
 Iliæ mœroris terra rubigo comest.
 Larua mera, & sceletus, Pharijs aptissima mensis
 Ossa errant tenui circumamicta cute.
 Non macie morbus, non febris frigore vincat,
 Morsq; magis vegeto picta colore rubet.
 Nixq; manus ipsa est, nix est ipsissima vultus;
 Cuncta hiemant tristi torrida membra gelu.
 Non ita dum canis errat Capricornus in agris:
 Ambulat & gelide marmora Ianus aquæ.
 Pigra negant glebas perfringere plaustra Bootæ,
 Atque suam metuunt sidera mœsta famem.

Hispidâ